

Pábení pokračuje

Při jeho přípravě oslovila radotínská radnice všechny, kdo mají chuť se přidat, aby společně s ní zorganizovali některou z akcí.

Na přípravě se tak vedle městské části podílejí divadelníci, hudebníci, vodáci, skauti, turistický oddíl, Městská policie, šermíři, koňáci, děti z radotínského školního klubu Klíč,

foto: Souček

Královský průvod 2010

z místní mateřské školy i z Petrklíče. Pro ně i pro ty, které chtějí svou práci pobavit a potěšit, by to měl být další krůček k propojení s místem, kde žijí – a tím i se všemi, kdo ho s nimi sdílí.

A co nás čeká v nejbližších dnech?

Acce už samotným názvem a pak i celým programem přichystaná v prvé řadě pro děti se připravuje na celé

dlouhé odpoledne poslední květnové soboty. Velký dětský den v areálu říčních lázní nabídne široké spektrum soutěží, vystoupení kouzelníka, plavbu po řece, balónekování... a také koncert Jana Vodňanského „Kdyby prase mělo křídla“.

A hned první červnovou sobotu se do Radotína chystá **Královský průvod**.

Cesta císaře Karla IV. s jeho družinou z Prahy na Karlštejn s korunovačními klenoty bude na jeho třetím zastavení doprovázena bohatým kulturním programem, vystoupí tu šermíři, zahraje dobová hudba Antiquarius, k níž se připojí sopranistka Markéta Mátlová, a také Jumping Drums a Queen revival. (Průvod navazuje na skutečnou historickou tradici, jejíž kořeny sahají do doby vlády císaře Karla IV. Ten uchovával korunovační klenoty Svaté říše římské na svém venkovském sídle, hradě Karlštejně, a každoročně po Velikonocích je vystavoval v Praze v katedrále sv. Víta. A právě návrat klenotů z hlavního města na Karlštejn je námětem Královského průvodu.)

-kd-

Cena pro knihovnu

Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR zorganizoval již dvanáctý ročník BIBLIOWEBu, soutěže o nejlepší webovou prezentaci knihovny.

Odborná porota hodnotila webové stránky 61 veřejných knihoven, které se letos přihlášily. Žádným až deseti body byla hodnocena kvalita obsahu stránek, design stránek, možnosti komunikace stránek s uživatelem (formuláře na psaní do knihovny, na objednávání novinek, on-line předregistrace, rezervace a prodlužování dokumentů), použití technologií Web 2.0 (OPAC 2.0, RSS, blog, facebook, wiki, sdílení obrazových dat apod.), aktuálnost stránek, kvalita písemné koncepce webu a důležitým kritériem byla přístupnost strán-

nek pro handicapované uživatele.

Knihovny byly letos rozděleny do tří kategorií, podle počtu obyvatel. V kategorii od tří do dvaceti tisíc obyvatel obsadily webové stránky radotínské

knihovny třetí místo, v hlasování široké veřejnosti mezi všemi 61 přihlášenými knihovnami byly čtvrté!

Všem, kteří je podpořili svým hlasem, z knihovny děkují a doufají, že ocenění přispěje k rozšíření povědomosti o možnostech on-line přístupu do knihovny a rozšíří využívání služeb, které web nabízí.

-if-

Více o knihovně na:

www.knihovna-radotin.cz

Malá vzpomínka na paní učitelku Nebeskou

I ten, kdo není z Radotína, nechodil do zdejší školy a osobně ji nepoznal, nemohl nepostřehnout její jméno. Už proto, že to byla právě ona, kdo dal podnět k setkávání bývalých pracovníků zdejší školy. Na tom posledním již chyběla. A dnes už je jisté, že vícekrát, bohužel, nepříjde.

„Radotín je po mne samozřejmě i předobrá paní učitelka Nebeská, již jsme tak milovali a která nám tolik dala, a věřím ještě bude dávat...“ vzpomíná na ni profesor Štěpán Rak na stránkách Knihy o Radotínu a vyjadřuje tak pocit, který vzpomínka na ni vyvolává v jejich bývalých žácích.

jablka, měli totiž dost velkou zahradu a táta se dobře s panem Nebeským znal. Tam jsem ji poznal jako hodnou, milou paní. Později, už ve škole, jsem paní učitelku Nebeskou potkával a vždy ji s radostí pozdravil, protože to už jsem věděl, že patří k nejznámějším a nejlepším učitelkám. Bohužel nikdy jsem neměl tu možnost být v její třídě, avšak nemohu si stěžovat - těch výborných pedagogů zde bylo více (a nemohu se při této příležitosti nezmínit o těch, kteří vlastně hodně ovlivnili mé životní postoje, názory a později nepřímo určili i moji učitelkou životní cestu - v 1. třídě pan učitel Kittler, paní učitelka Radiměřská a pan učitel Říha). S paní Nebeskou jsem se opět sešel ve škole, když jsem hledal němčináře; velice ochotně mě prosbě vyšla vstříc a pokračovala tak v práci, kterou tolik měla ráda. Vždy jsem byl potěšen, když v době oběda se našlo v jídelně místo u stolu, u něhož ona obědvala. Dodnes si živě vybavuji, jak se bavíme na téma „jak má chutnat szegedínský guláš“ nebo „jak to bude pokračovat s Esmeraldou“. Patřila k lidem, co obohacují jiné, aniž jsou si toho vědomi.“

-kd-

foto: z archivu MUDr. Renaty Pádrové

Vlasta Nebeská, která ještě jako Kostková nastoupila na radotínskou základní školu v roce 1949, zemřela 12. března tohoto roku. Odešla, ale zůstalo tu po ní vše, co za všechna ta léta dokázala dát nejen dětem, ale i všem kolem sebe.

Za všechny tedy alespoň kratičká vzpomínka bývalého ředitele ZŠ, pana Jaroslava Beka:

„Mám vzpomínky na paní Nebeskou ještě z doby, kdy jsem nechodil do školy. Můj táta k Nebeským chodil pro

V jednom z nejstarších stavení Radotína na náměstí Osvoboditelů, v bývalém gruntu Štěrbovském, o němž existují záznamy již ze 16. století, se díky vstřícnosti majitele, pana Sojky, usadily děti.

Přízemí a zahradu si totiž pronajalo občanské sdružení Petrklíč. To zde po úpravách započatých již na podzim 2010 otevřelo Dům U Petrklíče, ve kterém od 26. dubna funguje ve spolupráci s Domem dětí a mládeže Praha 5 Centrum pro předškolní děti „Broučci“.

Skupina patnácti dětí ve věku od tří do šesti let tu může využívat program se širokým záběrem aktivity. Individuální přístup ke každému dítěti, tak, jak ho zvládají ve školce Petrklíče, bude pochopitelně i tady. Týden navíc bude mít tematicky rozdělený pětidení cyklus: pondělí věnované jazykové dílně, úterý v Trnkově zahradě s ekologickými dílnami, středa se sportovními aktivitami v rámci projektu „Muži do Petrklíče“, čtvrtek s výtvarnou, keramickou a kutilskou dílnou a pátek naplněný muzikoterapií.

Svačiny si petrklíčští připravují sami, obědy dovážejí (aktuální jídelníček je vždy na jejich stránkách). Není to úplně ideální stav, ale vlastní plnohodnotná kuchyně je teprve ve fázi plánů.

Těch se k nově otevřenému Domu U Petrklíče ovšem váže daleko víc.

Noc kostelů

Do letošní akce, jež má představit jednotlivé svatozátky ze všech možných úhlů, se letos přihlásila tři místa na Zbraslavi a dvě v Radotíně.

Ten, kdo zná sakrální stavby v místě svého bydliště pouze zvenčí nebo z příležitostné návštěvy koncertů konaných v jejich zdech, by měl zbystřit pozornost. V noci z 27. na 28. května se s nimi může seznámit důkladně, hezky od podlahy až ke zvonům.

A seznamování by nemělo probíhat rozhodně jen v rovině fyzické, duchovní náplň programů totiž v tuto dobu nebude v kostelech určena zdaleka jen věřícím. Všem příchozím nabídne informace o historii místa, jeho určení i pozvánku ke společnému rozjímání.

V Radotíně letos nebude chybět možnost prohlédnout si jak římskokatolický kostel na břehu řeky, tak i budovu evangelického sboru v ulici Na Betonce takřkajíc od hlavy až

Centrum pro předškolní děti Broučci

Kromě již zpřístupněných míst zde totiž čeká na znovuprocitnutí prostorová hala bývalých dílen. A ta je jako

krásná vize (k jejímu naplnění chybí už jen drobnost, peníze).

Zahradu sama už ovšem díky práci dobrovolníků z Petrklíče procítá do krásy. Slavnostně byla odemčena v odpolední 18. dubna a od té chvíle hostí jak Broučky, tak i děti z petrklíčské školky. Je dost prostorná, aby se tu všichni mohli vyrábět a zbylo místo i na záhonky, kde se bude pěstovat zelenina.

Na pozvánce na ono slunné odpůldne stála slova G. B. Shawa:

„Naučili jsme se létat v povětří jako ptáci a potápět se ve vodě jako ryby; zbývá nám jedině – naučit se žít na Zemi jako lidé.“

Tady se to budou děti učit.

-kd-

Slavnostní odemčení zahrady U Petrklíče 18. dubna

stvořená pro víceúčelový sál. Možná tu vznikne místo setkávání ve stylu Dobré trafiky, se kterou má Petrklíč navázanu dlouhodobou spolupráci. Vzhledem k tomu, že je tato prostora již nyní velkýmí vraty spojená se zahradou položenou nad domem, je to

na varhany a na flétnu s výkladem. V kostele sv. Jakuba je připravena vedle třech komentovaných prohlídek i přednáška o Zbraslavské madoně a varhanní koncert. Vše zahajuje

Noc v kostele sv. Petra a Pavla

Neuberta, dlouholetého člena sboru.

Ve zbraslavském Husově sboru v ulici Pod Špejcharem se začíná v sedm večer ekumenickou modlitbou s písněmi Taizé, vlastní tvorbu pak představí několik básnířek a jedna výtvarnice, těšit se lze i na ukázky hry

májová pobožnost v pět hodin odpoledne. Další program by měl být připraven i v klášterní kapli Pražského Jezulátka.

-kd-

Více informací na:

www.nockostelu.cz

Dostihová škola na exkurzi v Anglii

Po zdařilé podzimní exkurzi do Francie se z Chuchle 9. dubna vypravili do Anglie na závodiště v Aintree zhlédnout John Smith's Grand National Chase na 7.200 metrů.

Za pěkného počasí se na jeho start postavilo 40 koní, kteří byli připraveni překonat 30 překážek, z nichž bylo možné si většinu před dostihem prohlédnout. Celý program byl ale zahájen charitativním rovinovým dostihem legend (např. Peter Scudammore, Carl Llewellyn, Jim Culloty nebo Marcus Armytage, který startoval ve Velké pardubické steeplechase).

Zvítězil kůň Ballabriggs s žokejem Jasonem Maguirem, kterého trénuje Donald McCain, syn Gingera McCaina. Ten trénoval koně Red Rum, vítěze

Na závodišti v Aintree je socha koně Red Rum, vítěze Grand National z let 1973, 1974 a 1977

Grand National z roku 1973, 1974, 1977 (v roce 1975 a 1976 obsadil druhé

místo), jehož socha zdobí závodiště.

Druhý den byly na programu exkurze překážkové dostihy na jednom z nejvýznamnějších světových závodišť v Ascotu. Třetí cesta vedla do Newmarketu, tréninkového centra, kde žáci sledovali trénink koní a navštívili British Racing School a The National Horseracing Museum.

Díky prostředkům z grantu OPPA jim tak cesta přinesla mnoho poznatků, které využijí ve svém budoucím povolání.

Ing. Marcela Sýkorová

Puškvorec v klubu

Legendární režisér Andrzej Wajda se ve svém nejnovějším filmu Puškvorec již počtvrté vrací k próze klasika polské literatury Jaroslawa Iwaszkiewicze.

Nečiní tak ovšem nijak jednoduše, ac původní záměr možná jednoduší

byl. V důsledku bolavého zásahu reality se do původní narativní linky ovšem přimísily dvě další a všechny tři se splétají do finální podoby snímku.

Hlavní příběh trojčejí se odehrává v 50. letech dvacátého století v poválečném Polsku. Válka skončila a lidé se snaží zapomenout. Život jde dál, za sebou ale zanechává člověka, který se krůček po krůčku snaží vymanit z krvavé historie. Večerní tancovačky ani každodenní shon však moc nepomáhají. Paní Marta je ženou v domácnosti. Pomáhá manželovi v jeho lékařské praxi a před minulostí uniká zamykáním pokoje synů, kteří zahynuli bě-

hem Varšavského povstání, a procházkami kolem řeky. Když potkává mladého Boguše, plného nadšení a plánů do budoucnosti, nechává se na okamžik znovu okouzlit samotným životem.

Druhým příběhem je inscenované natáčení samotného Puškvorce, nadále přerušované nervovým kolapsem herečky, která paní Martu zosobňuje.

Třetí příběh vypráví sama hlavní herečka. V potměšlém pokoji vzpomíná na poslední dny života svého manžela, kameramana Edwarda Klozišského který zemřel v průběhu skutečného natáčení Puškvorce.

-kd-

Film dává Kino Radotín v pátek 27. května jako klubové představení v rámci Projektu 100 od 19.00 hodin.